

на Турция взетитѣ рѣшения; но Европа ще ли бжде тъй съединена до край, за да употребѣи таквизѣ сръдства за изпълнение волята ѣ?“ — Имате до нѣйдѣ право, отговори Гамбета; Европа не е днесъ това, което бѣше другъ пѣтъ или, по-скоро, *нѣма днесъ Европа, а нѣма Европа, защото нѣма Франция*, таквазѣ, каквато трѣба да бжде. За това и вие тамъ въ Балканския полуостровъ не трѣбаше да бързате, а трѣбаше да почакате още малко. Какво направиха сърбитѣ съ войната си? Тѣ се съсипаха. Но, както и да е, азъ все се надѣя, че съ цариградската Конференция ще се постигне нѣщо добро и че това, което тя рѣши, силитѣ ще гледатъ да се изпълни така или инакъ именно за това, защото всички желаятъ да се избѣгне войната, и ето защо и азъ не вѣрвамъ още въ войната, колкото и да слушамъ, че Русия се готвила за война“. — „Какво ще рѣши Конференцията, казахме ние, и какви сръдства ще се употребятъ за изпълнение нейнитѣ рѣшения, ние за сега не знаемъ, но ние желяемъ и радимъ навсѣкждѣ и прѣдъ всички, правителства и държавни мже като васъ, за едно нѣщо, а то е да ни се помогне да се отървемъ отъ турското иго. Прѣдпочитае това да се постигне по миролюбивъ начинъ, но, ако това е невъзможно, войната въ България за тая цѣль ще се посрѣщне съ неописана радостъ, на каквито жертви и да знаемъ, че ще бжде изложена. Въ всѣки случай ние прѣпорѣчваме и вамъ нашето справедливо дѣло и искаме да вѣрваме, че неуморимиятъ трибунъ и ратникъ за свободата въ Франция не ще откаже съдѣйствието си и за постигане една по-добра участъ на единъ трудолюбивъ, но злочестъ народъ, тъй мжченъ незаслужено подъ единъ режимъ варварски. Франция, продължихме, при сѣвсѣмъ други режими, при кралевства и империи, не отказа да даде помощъ на нѣкои